

από το εξαιρετικό περιοδικό [Σελιδοδείκτης](#)

Από μικρός είχα μια τρέλα με τα Μαθηματικά. Κι όσο περνούσαν τα χρόνια διαπίστωνα πως μπορεί οι πολλαπλασιασμοί να φαίνονται εύκολοι και ν' ακούγονται ωραία αλλά υπάρχει και η διαίρεση που αν και πιο δύσκολη είναι τελικά η πραγματική.

Άκουσα λοιπόν το “**δώρο**” της νεαρής υπουργού Εργασίας που, με πλατύ χαμόγελο και το σινιέ φορεματάκι της, ανήγγειλε το εφάπαξ επίδομα των 400 ευρώ για 50.000 νέους 18-24 ετών. Για την υπουργό και το συνάφι της ο πολλαπλασιασμός λέει 20 εκατ. ευρώ (που κόπηκαν βέβαια από συνταξιούχους κ.ά. και όχι από “επιδοτήσεις” μεγαλεργολάβων, τραπεζιτών κ.ά., αλλά ας μην πιάσουμε και την αφαίρεση τώρα). Διαίρεσα λοιπόν κατευθείαν το 20 εκατ. ευρώ με το 13.000 ευρώ, το ετήσιο μ' άλλα λόγια κόστος ενός εργαζόμενου με μόνιμη και σταθερή δουλειά και μηνιαίο μισθό 800-900 ευρώ περίπου συν τις κρατήσεις και βρήκα ότι μ' αυτό το ποσό, **1530 άνεργοι** θα μπορούσαν να είχαν προσληφθεί και να εργάζονταν, σε κάποιο δήμο για παράδειγμα και να έχουμε καλύτερη καθαριότητα ή πράσινο στους δρόμους. Μόνο που το 1.530 είναι πολύ μικρό, δεν ακούγεται τόσο όμορφα στ' αυτιά των ιθαγενών όσο το **50.000** που με τα **400 ευρώ** θα κάνουν (το πολύ πολύ) Χριστούγεννα κι αμέσως μετά θα ξαναπιάνουν το Γολγοθά της καθημερινής επιβίωσης...

Κι έτσι ξανάρθε στο μυαλό μου η άλλη άθλια εικόνα εκατοντάδων ανθρώπων που για τέταρτη-πέμπτη μέρα ξεροσταλιάζουν έξω από τα ATM της πλατείας της γειτονιάς μου για να εισπράξουν τα κάποια κατοστάρικα του κοινωνικού μερίσματος. Και για δεξ τι βγάζει εδώ η διαίρεση των **720 εκατ. ευρώ** του συνολικού υπό διανομή ποσού του κοινωνικού μερίσματος με το **13.000 ευρώ** και πάλι: **55.380 άνεργοι** θα μπορούσαν να είχαν προσληφθεί, να έχουν κι αυτοί μόνιμη και σταθερή δουλειά και να ζουν όχι άνετα αλλά σίγουρα με πολύ μεγαλύτερη αξιοπρέπεια από αυτήν του ξεροσταλιάσματος για ένα επίδομα για να βγάλουμε τα Χριστούγεννα (και της ελπίδας κάποιου νέου μπας και σώσουμε και το Πάσχα). Οι ίδιοι δε αλλά και όλοι μας θα 'χαμε τους γιατρούς και τους νοσηλευτές που λείπουν από τα νοσοκομεία, τους δασκάλους που χρειάζονται στα σχολεία τους τα παιδιά μας, τους υπαλλήλους που θέλουν τα ασφαλιστικά ταμεία για να βγάζουν πιο γρήγορα τις συντάξεις κλπ. κλπ. κλπ.

Φτάνοντας ήδη στη δυνατότητα 57.000 περίπου ανθρώπων με δουλειά κι αξιοπρέπεια λέω να μη συνεχίσω τις διαιρέσεις με τα 1.000 χιλιάδικα που κληρώνονται για τη χρήση της κάρτας στις συναλλαγές μας και τόσα άλλα που **έχουν κάνει τη ζωής μας καζίνο** και το «**αν σου κάτσει...**» της γνωστής τηλεοπτικής διαφήμισης εφάμιλλο της καλημέρας... Άλλωστε σιγά μην ενδιαφέρουν όλα αυτά τον Τσίπρα και τη συμμορία του. Η αριστερά που πάντα ευαγγελίζονταν ήταν με τα συσσίτια και την ελεημοσύνη, το **μοίρασμα της φτώχειας μας**, τη διεκδίκηση των ψίχουλων που έμεναν απ' το μεγάλο φαγοπότι των αφεντικών. Απλά τώρα που αναρριχήθηκαν στην εξουσία (και για να τους κρατήσουν Ε.Ε. και αφεντικά σ' αυτήν), η “**αριστερά**” τους μοιάζει ως λίγο **πιο αποτελεσματική δεξιά...** Γιατί στα Μαθηματικά δεν είναι αρκετό να ξέρεις πολλαπλασιασμό και διαίρεση να κάνεις. Πρέπει να ξέρεις (και να επιλέγεις) τι διαιρείς και τι πολλαπλασιάζεις! Αρκούν λοιπόν «οι χάντρες και τα μπιχλιμπίδια για τους ιθαγενείς», αποδείξεις της κοινωνικής τους “**ευαισθησίας**”, που ρωγμές στο μεγάλο κάδρο της φτήνιας και της ανασφάλειας στην εργασία δεν θα φέρουν.

Άλλωστε η αναμονή στο ΑΤΜ και η θέα εκατοντάδων άλλων ανθρώπων που για τον ίδιο λόγο περιμένουν, βοηθά στην καλύτερη εμπέδωση του «δεν υπάρχει εναλλακτική»... Γιατί «στο μυαλό είναι ο στόχος»!

*Ο Ηλίας Σμήλιος είναι δάσκαλος

Πηγή: selidodeiktis.edu.gr